

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ชั่วได้ต้องดีได้

เมื่อวานนี้ตั้งใจไปโรงพยาบาลบ้านแท่น นุ่งติดกับภูเขี้ยว ชัยภูมิ คือมันเป็น
แย็บ ๆ อยู่ในจิตชอบกลอยู่ ยังไม่สนิทใจ จึงไปดู ก็พอดีได้คำตอบรับมาเหมือนกันเลย
ของที่ตกลงให้เรียบร้อยแล้วนั้นตามไปดูว่ามาครบแล้วยัง มีลักษณะไม่สนิทใจเลยต้อง
ติดตามไปดู ไปก็ไปเจอจริง ๆ ยังอีกเครื่องหนึ่ง อุลตราชาวด์มาถึงนานพอสมควรแล้ว
ที่ควรจะมาถึงด้วยกันเครื่องกระตุ้นหัวใจแต่กลับยังไม่มา เราเลยบอกเดี๋ยวนั้นให้โทร
ไปหาหมอที่โรงพยาบาลโนนสะอาดเดี๋ยวนี บอกล่วงตาท่านมาที่นี้มาถามถึงเรื่อง
เครื่องไม้เครื่องมือที่ตอบรับกันเรียบร้อยแล้วนั้น เวลานี้เครื่องกระตุ้นหัวใจยังไม่มา ซึ่ง
ควรจะมาถึงพร้อมกันกับอุลตราชาวด์แล้ว ท่านจึงให้โทรมาถามเดี๋ยวนี บอกนั้นเลย ชัด
ชัดด้วยเหตุผลไกลอะไรก็ให้บอกมาทางโรงพยาบาลบ้านแท่น

เราบอกแล้วก็ออกเดินทางมาเลย มันนานแล้วนี้ มันควรจะมาถึงพร้อมกันกับ
อุลตราชาวด์ มาไม่เห็น เลยทำให้ไม่สบายใจ จึงให้โทรเดี๋ยวนั้นเลย บอกว่าเราให้โทร
หลวงตาท่านนั่งอยู่โรงพยาบาลนี้ว่างั้น เพราะมันนาน เขาไม่กล้าทวงแหละพวกนี้ เราผู้
ตั้งใจให้แล้วต้องเป็นผู้ติดตามเอง เขาไม่กล้าทวง เราจึงต้องทวงเอง ไปบ้านแท่นนี้ ๒
ชั่วโมง ๑๐ นาที มาจากบ้านแท่น มาทางศรีบุญเรือง หนองบัวลำภู ถึงวัด ๒ ชั่วโมง ๑๐
นาที ไปทางเขาสวนกวาง พอจะเข้าขอนแก่นก็ตัดไปชุมแพ บ้านแท่น ระยะทางทางนั้น
ไกลกว่าทางนี้ ๘-๙ กิโลเมตร คือตั้งเข็มไมล์ ไปที่ไหนทำข้อสังเกตเอาไว้ ไปคราวหน้าคราว
หลังจะได้สะดวก ไปเมื่อวานบอกตั้งแต่ต้นทางให้ทดสอบดู เวลาไป-ไปทางสายนี้
หากลับเราจะกลับทางนั้น ทางสายนี้ไปบ้านแท่นก็ไกล จากนั้นมาทางสายนั้นมานี้ก็ไกล

โรงพยาบาลที่เราให้เป็นพิเศษเวลานี้ก็ ๓ โรง นอกนั้นให้เสมอกันหมด โรง
พยาบาล ๓ โรงนี้ไกลมากนะน่าสงสาร ภูเก็ตชุมพล ไกลกว่าโคราชนะ จากนี้ถึงโคราช
๓๑๕ กิโลเมตร ถึงกลางเมืองโคราช จากนั้นไปถึงภูเก็ตชุมพล ๓๒๒ กิโลเมตร ผิดกัน ๗ กิโลเมตร เราจึง
ให้เป็นพิเศษ เขายังอุตสาหุ่มาที่นี่ มาไม่ว่าโรงพยาบาลใดเราจะต้องให้เต็มอัตรา ๆ ที่
กำหนดไว้เรียบร้อยแล้วทุกโรง แต่ ๓ โรงนี้เราให้เป็นกรณีพิเศษเพราะเห็นว่าไกล
บุญทรุก โขงเจียม จ.อุบลฯ นี้ไกลด้วยกัน แล้วทางชัยภูมิ ภูเก็ตชุมพล อันนี้ก็ไกลพอ ๆ
กัน จึงให้เป็นพิเศษ ๓ โรงนี้สั่งพระไว้เรียบร้อย ท่านก็เขียนไว้เรียบร้อย

พระที่เข้าเวรศาลาหลังนี้มีเป็นประจำ หนึ่งอาทิตย์ต่อองค์อยู่เป็นประจำ
เพราะเกี่ยวข้องกับประชาชนญาติโยม ท่านต้องสละเวลาลำเวลามาเกี่ยวข้องกับญาติโยม
เพื่อประโยชน์ส่วนรวม จึงต้องมีประจำ รายหนึ่ง ๑ อาทิตย์ เราก็สั่งอะไรกับพระเวร

เวลาองค์นี้จะเปลี่ยนไปก็ส่งองค์นั้นต่อ ให้ต่อเรื่องกันไป อันใดที่เราสั่งไว้แล้วให้รับทราบต่อเนื่องกันไป อันไหนที่มีเขียนไว้แล้ว องค์ไหนมาก็ไปดูนี้ ทำงานสืบต่อกันไปเรื่อย

มันสงสาร ต้องแยกให้เป็นกรณีพิเศษสำหรับโรงพยาบาล เราไปเราไม่ได้ไปดู เพียงว่าโรงพยาบาลนะ เราไปชอกแซกจริง ๆ ครั้งแรกนั้นจะชอกแซกที่สุดเลย เข้าห้องนี้ห้องนั้นเข้าไปหมด จนกระทั่งคนไข้ ทั้งหญิงทั้งชายไปดูหมด สภาพของเขาเป็นยังไง ๆ จิงว่าไปดูจริง ๆ ไปเยี่ยมจริง ๆ ไม่ใช่ไปเล่น ๆ เราไปจริง ๆ พอครั้งต่อไปแล้วเราก็กินหาแต่จุดใหญ่ มีอะไรก็ว่ากันไป ไปแรก ๆ ต้องเป็นอย่างนั้นชอกแซก จิงเห็นหมดทุกแง่ทุกมุม มันถึงรู้เรื่องของโรงพยาบาลได้ดี เฉพาะคนไข้กับอาหารนี้สำคัญ เราจิงต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษ

หมอ พยาบาล เราก็กินใจ ก็ไม่ทราบจะไปหาเงินหาทองหาอาหารอะไรมาเลี้ยงคนไข้ ซึ่งมาวันหนึ่งไม่กำหนดจำนวน แล้วแต่จะมามากมาน้อย ควรจำเป็นที่จะต้องพักอยู่ในโรงพยาบาลก็วันก็คืน ก็ต้องนอนแช่อยู่นั้น แล้วอาหารการกินมาจากไหนนี่ซี ทางโรงพยาบาลต้องชวนชวยทั้ง ๆ ที่ไม่มีเงินมีทองก็ต้องชวนชวย มันลำบากมากนะ เพราะฉะนั้นพอช่วยได้แฉะก็ช่วยอย่างที่ว่านี่ จิงต้องให้เสมอกันหมดโรงใด ๆ มา เปิดไว้โง่อย่างนั้น เปิดไว้เป็นประจำ ที่เป็นพิเศษก็อย่างที่ว่า กับที่โรงไหนเราไปเองนั้นมันก็เป็นพิเศษในตัวของมันเอง เราไปเยี่ยมโรงพยาบาลใดของพิเศษมันหากติดตามไปนั้นแหละ เช่น ผ้าขาว ผ้าขาวที่โรงพยาบาลต่าง ๆ มาแล้วจะให้ไปทุกโรงนี้เป็นไปไม่ได้ เพราะผ้าขาวมีมากมีน้อยหมดสิ้นไปได้ เพราะฉะนั้นเวลาเราไปโรงพยาบาลไหน เมื่อผ้าขาวมีอยู่เราก็กินผ้าขาวนี้ไปพร้อม ๆ เป็นพับ ๆ อะไรก็แล้วแต่ แล้วก็อาหารสด ติดไปทุกคันรถทุกครั้งที่เราไป อันนี้ก็เรียกว่าเป็นพิเศษอันหนึ่ง ถ้าโรงไหนเราไม่ได้ไปก็ให้เสมอกันหมด

เราสงสารจริง ๆ ไปดูจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดาณะ อย่างดูเด็กนี้ก็เหมือนกัน พ่อแม่ มันจะเสีย แล้วจะทำให้เด็กเสีย กลายเป็นพ่อแม่ทะเล้งเด็กทะเล้ง แล้วมีแต่เรื่องความชั่วภายในตัวความดีไม่มี กระตุกเอาไว้เข้าใจใหม่ เราสงเคราะห์โลกดูทั้งข้างนอกดูทั้งข้างในตลอดเวลา ใครเห็นเมื่อไรเราทำกับโลกอยู่ที่นี่ พุดจริง ๆ อย่างนี้นะ พุดอะไรให้ฟังเขาจะหาว่าเราบ้า ว่านั่นนะ ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นบ้ากันทั้งโลกพุดออกมาไม่ได้ พอที่ควรจะเป็นข้อคิดบ้างก็ตั้งเมื่อเช้านี้ แสดงนี้ไม่ใช่เราตำหนิเด็กคนนี้กับพอกับแม่เด็กนะ นี่เป็นต้นเหตุให้พิจารณาทั่ว ๆ ไป ความหมายว่านั่นเข้าใจใหม่ เราเอานี้เป็นต้นเหตุเฉย ๆ เราไม่ได้ตำหนิว่าเด็กนี้ดีพ่อแม่มันชั่วนะ เข้าใจใหม่ เราไม่ได้ตำหนิอย่างนี้ แต่ต้นเหตุที่จะทำให้จิตใจของคนเสื่อมทรามลงไปมีอย่างนี้ เราก็กินเตือนพวกนี้ไว้ให้พิจารณา

พากันเข้าใจหรือเปล่า คือว่าอะไรมันจะเป็นเถตรงหัวชนต้นไม้ไปเลย นี่ไม่ได้ชนะ พลิกนั้นพลิกนี้ พิจารณาทั้งข้างนอกข้างใน วิ่งรับกันอยู่ตลอดเวลาใครเห็นเมื่อไร

ไม่งั้นจะกล้าพูดหรือว่าถึงขยะนะ พุดขนาดไหน ฟัน้องทั้งหลายยังเห็นว่าศาสนา พระพุทธเจ้าเป็นถึงขยะอยู่หรือ เห็นถึงขยะเป็นทองคำทั้งแท่งอยู่หรือ มันต่างกัน ขนาดนี้ ทองคำทั้งแท่งคือธรรมธาตุ กับพวกโลกสมมุติเท่ากับถึงขยะ ฟังซิเอามาพูดได้ ยังไง มันเหนือกันขนาดไหนถึงมาพูดได้อย่างนี้ พิจารณาซิ สำหรับเราตั้งไว้นี้มีแต่อาหาร หวานคาว เทวดาก็ไม่กล้ากินอาหารดีขนาดไหน กับสัว่กับถานมาวางไว้ข้างกันนี้ดูกัน ได้ไหม พิจารณาซิ เทียบกันอย่างนั้นละ ใครยอมรับไหม อาหารหวานคาวจัดไว้ ประหนึ่งเป็นอาหารทิพย์ เทวดาไม่กล้ากิน คือความศักดิ์สิทธิ์ความดีความเลิศของ อาหารนี้ยังสูงกว่าเทวดา แล้วที่นี้เราเทียบกันขนาดนี้แล้ว ที่นี้เอามูตรเอาคุณมาตั้งก็กลง นี้แข่งกับสำหรับนี้ เข้ากันได้ไหม พิจารณาซิ

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าที่นำมาสอนบ้าง ๆ เหมือนหลวงตาบัวเป็นบ้า ให้ฟัน้องทั้งหลายฟัง หลวงตาบัวตายแล้วไม่มีใครพูดอย่างนั้นนะ ฟัน้องทั้งหลายให้ยอมรับพระพุทธเจ้า ไม่ยอมจะจมแน่ ๆ บอกตรง ๆ เลย ชี้นิ้วเลยเถียวนะ เราสอนโลกเราไม่ได้ สอนด้วยความสงสัย ฟังซิว่าบาปบุญนรกสวรรค์จ้ำอยู่ันตลอดเวลามาก็กัปกักลิป คนมี นัยน์ตามันก็เห็น ไม่มีนัยน์ตามันก็ชนเอา ๆ ลงนรกอเวจี ชนทั้งนั้นแหละ คือมีแต่กิเลส ลากไป มันหลับตานั่นซี มันลืมตาเราหลับตาลากลงไปนรกอเวจี เห็นของชั่วเป็นของดี ไปเสียหมด ๆ แล้วลากลงไป ๆ สัตว์โลกจึงเต็มอยู่ในนรก อะไรจะอัดแน่นยิ่งกว่านรก พุดให้มันชัดอย่างนี้ เดี่ยวหลวงตาบัวตายไม่มีใครพูด เราพูดอย่างอาจหาญชาญชัย จ้ำ อยู่ในหัวใจจะสงสัยไปไหน

จึงว่าไม่ทูลถามพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้ามีก็พระองค์ไม่ทูลถาม จ้างลงในแม่น้ำ มหาสมุทร จอลงบี่นี้เป็นมหาสมุทรด้วยกันหมด ถามหาน้ำมหาสมุทรที่ไหนอีก ถามหาน้ำที่ไหนอีก น้ำที่ไหนจะมากยิ่งขึ้นกว่าน้ำในมหาสมุทร อันนี้ก็เหมือนกันธรรมธาตุที่ ครอบโลกธาตุจากพระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลายที่เป็นอรหันต์ สำเร็จมาก็กัปกักลิป มากขนาดไหน จ้ำอยู่อย่างนั้นแล้ว แล้วถามหาพระพุทธเจ้าอะไร บี่บลงไปนี่ถึงอันเดียวกัน เหมือนน้ำสายต่าง ๆ ไหลลงไปในมหาสมุทร พอถึงนี่บี่เป็นมหาสมุทรด้วยกัน แล้ว ถามหาอะไรน้ำที่อื่น นั่น อันนี้ก็เหมือนกัน หัวใจดวงนี้ลงเป็นธรรมธาตุแล้วไม่ต้อง มีใครถามใคร พระพุทธเจ้า สาธุ ประทับอยู่ข้างหน้าไม่ทูลถาม ก็ของอันเดียวกันถาม กันหาอะไร ถ้าอย่างนั้น สนฺทิกฺขุญฺโถ ก็เป็นโมฆะซี

ผู้ปฏิบัตินั้นและจะเป็นผู้เห็นเอง แล้วเห็นเองจะไปทูลถามพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าก็ประกาศอยู่แล้วว่าเห็นเองด้วยการปฏิบัติของตัวเอง นั้น ยังไปทูลถามพระพุทธเจ้า

ธรรมะข้อนี้ก็เป็นโมฆะละซี สนุทธิฎีกา ฟังให้ตื่นะ มันโมโห ลากไปมันจะไม่ยอมขึ้น ยัง
 ปีนกับกิเลสอยู่จะให้ว่าไง แล้วใครจะมาพูดอย่างนี้กับพี่น้องทั้งหลาย เราพูดทุกสิ่งทุก
 อย่างถอดออกมาจากหัวใจจริง ๆ มาพูด สอนโลกก็เหมือนกัน ทุกแง่ทุกมุมในธรรมทั้ง
 หลาย ผิดตรงไหนถูกตรงไหนว่าไปตามนั้นเลย เพราะธรรมตรงแนวแล้วไม่มีผิด เมื่อ
 ไม่ยอมรับก็เป็นกรรมของสัตว์เท่านั้นเองจะให้ว่าไง จะเอาเราไปฟ้องร้องติดคุกติด
 ตะราง ติดไหนก็ติด ธาตุชั้นธัมมอยู่ในวงสมมุติ นรกก็เป็นวงสมมุติ เอ้า ติดไป แต่จิต
 พ้นจากนี้แล้วมันไม่ติด จะให้ว่าไง ทำยังไงมันก็ไม่ติด

ที่พูดมาทุกสิ่งทุกอย่างเราพูดด้วยความสงสาร ๆ ทั้งนั้นนะ เราไม่ได้พูดด้วย
 แบบโลกเข้ามาเจือปนในหัวใจ เวลาพูดออกมาทุกแง่ทุกมุมนะ เราพูดจริง ๆ ทุกสิ่งทุก
 อย่างสอนให้เข้าอกเข้าใจจริง ๆ ให้พากันตื่นเนื้อตื่นตัวนะ ตายแล้วจะไปจมนรก แล้ว
 ลูกศิษย์หลงตาบ่วงนรกทั้งหมด หลงตาบ่วงนี้ก็เดินด้อม ๆ ตามหลังไปลงนรกด้วย
 กันมื่ออย่างเหรอ

ใครจะเลิศเลอยิ่งกว่าศาสนาพุทธเราว่างั้เลย หมดโลกธาตุไม่มี มีพุทธศาสนาอัน
 เดียวเท่านั้นแนวเลยต่อแดนพันทุกข์โดยสิ้นเชิง ขอให้เดินตามนี้เถอะ สวากขาตธรรม
 ตรัสไว้ชอบแล้ว นี่แลคือองค์ศาสดา ให้ฟังเสียงนี้ละ ให้ดูตำรับตำราท่านสอนไว้ อย่า
 กล้าอย่าหาญในสิ่งชั่วช้ำลามกจะจมแน่ ๆ ไม่สงสัย ถ้าว่าอย่าให้อ่า มันจะอยากแสน
 อยากก็ตามตีกลับคืนมา ดีกว่าจะไปจมนรก ความอยากนี้มีเพียงเท่านี้แต่ไปจมนรก
 ตั้งกัปตั้งกัลป์ เอาไปแลกกันได้ไหมละ ความอยากทำความชั่วช้ำลามกเพียงเท่านี้ กับ
 ผลของมันที่จะไปจมนในนรก อันนั้นมากขนาดไหน อันนี้ความอยากห้ามกันปั๊บเดียวมัน
 ก็หยุดได้เข้าใจไหม ไม่หลง ถ้าขึ้นตามมันลงแน่ ๆ ไม่สงสัย อย่าฝืนศาสดา ศาสดาเป็นผู้
 สอนเพื่อความปลอดภัยล้วน ๆ ดีไว้ชานาบกกลางไว้ นี้ ทางนี้ผิดอย่าไป ๆ ให้ไปตรงนี้ ๆ
 ลำบากลำบากก็ให้ฝืนไปนะ ต้องอย่างนั้นซี

เราสอนโลกคราวนี้เราสอนจริง ๆ ก็เหตุมันบันดลบันดาลอะไรก็ไม่รู้ละ ถ้า
 ธรรมดาแล้วธรรมะที่ออกมาเป็นแกงหม้อใหญ่ทั่วแผ่นดินไทยเราเฉพาะอย่างยิ่ง นอก
 จากนั้นยังออกทั่วโลกอีกด้วยอินเตอร์เน็ตนี้จะไม่มีนะ นี่บันดลบันดาลอะไรทำให้เราคิด
 ตลอดเวลามาตั้งแต่เรากำลังจะตาย ๆ อยู่ นั้น มีแต่จะลงแนว ๆ ถ้าเป็นเครื่องบินก็ลง
 สนาม ๘๐% แล้วมันขีดหัวขึ้นได้ยังไงนี้ชิมันนำคิดอยู่อันหนึ่ง ถ้าว่ายากก็เป็นยาอะไรจน
 กระทั่งเราไม่เชื่อหมอ เราเชื่อแต่ความตายของเราเสียมากต่อมาก ก็เคยพูดให้ฟังแล้ว
 มันก็มีอยู่สอง แน่พูดขนาดนั้นจะให้ว่าไง แงใหญ่ขึ้นฝั่ง แงนี้ติดตามกันไป แงเส้นค้ำ
 ไว้ พอเขามาว่าปั๊บจึงหันมาแงนี้ เอา ถ้าหากว่ารักษาก็เอา หมอคนนี้เป็นคนสุดท้ายของ

เรา ถ้าหมอคณินี่ไม่หายแล้วตัดเลย ก็คือว่ามีเท่านี้อันเดียวเท่านี้ ตัดเลยเราไม่รักษาอีกต่อไป เราจะตั้งหน้าตาย

พอมารักษาตีตฝั่งขึ้นเลย จนกระทั่งเราเองก็ไม่เชื่อหมอ หมอเขาก็อาจหาญของเขา แล้วมันจะหายจริง ๆ หรือหมอ ทำไมมันเป็นอย่างนี้ โรคอันนี้ถ้าเป็นนักเลงก็เรียกว่านักเลงโตที่สุด ถ้าว่าเสียก็เสียโครงใหญ่ ก่อนมันจะตายมันจะต้องต่อสู้กับเราสุดเหวี่ยงของมัน แต่นี่ไม่มีแม้นิดหนึ่งเลย พอฉันลงไปทางนี้ตีตฝั่งขึ้นเลย แล้วก็ยังไม่เชื่อ หมอ จะหายจริง ๆ หรือหมอ (หาย) เพราะเหตุไร เอ้า ว่ามา (โรคชนิดนี้ผมเคยรักษาหายมาเป็นร้อย ๆ คนแล้ว) โรคชนิดนี้ตั้งฮั่วไถ่เล่าเราก็ไม่ลืม อะไรถ้าเข้าถึงใจมันไม่ลืม ตั้งฮั่วไถ่มาเล่าให้ฟัง นี่เส้นค้ำของเราคนหนึ่ง เส้นค้ำของพี่น้องชาวไทยเรา ตั้งฮั่วไถ่มาพูดว่า โรคเขาเป็นอย่างนั้น ๆ เขาก็เล่าเรื่องให้ฟัง ถูกกับเราทุกกระเบียดเลย นี่ละถึงได้หมุนเข้ามา เอ้า รักษา

หมอบอกว่าหาย โรคชนิดนี้เขารักษาหายมาเป็นร้อย ๆ คนแล้ว ที่นี้โรคของเรา มันจะเป็นโรคเทวทัตมาจากไหน มันก็โรคแบบเดียวกันนี้ แล้วยอมรับอันนี้ แต่ความสังเกตุเราไม่ถอย มันก็หายเรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้ โรคอันนี้มันสำคัญมากนะ เป็นไปได้ยังงี้มันนำคิตอยู่มากนะ หมอนี้เหมือนหมอเทวดา ยาก็เหมือนยาเทวดา ยาทิพย์ แทรกเข้ามาในนั้น ไม่งั้นไม่หายว่างั้นเลย

ออกจากรั้วขึ้นเวทีแล้วก็กระจายแล้วนี่ธรรมะจะออกเรื่อย ๆ ไป ดังที่เคยเห็น ออกมาแล้วนี่ ออกมาเรื่อย ๆ ต้นเหตุเป็นมาจากนี้เอง แต่ก่อนเราไม่เคยสนใจ สอนแต่พระแต่เณรของเรา มีแต่แกงหม้อเล็ก แกงหม้อจิว สอนประชาชนก็ประเดี้ยวประด้าวเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่มากนัก ไม่ได้เหมือนที่เราออกช่วยชาติบ้านเมือง นี่สอนแต่แกงหม้อใหญ่ทั้งนั้น หม้อเล็กไม่ค่อยได้สอน ไปที่ไหนมีแต่แกงหม้อใหญ่ สอนแต่แกงหม้อใหญ่ตลอดมา นี่ละธรรมที่ออกคราวนี้ออกเพราะการช่วยชาตินั่นเอง ถ้าไม่งั้นจะไม่ได้ยินธรรมเหล่านี้เลย ตายไปด้วยกันเงียบ นอกจากธรรมะที่ติดอยู่ในเทปกับหัวใจของพระที่ปฏิบัติตามที่แนะนำสั่งสอนแล้วด้วยความแม่นยำ ว่างั้นเลยนะ มีเท่านั้น นอกนั้นใครก็จะมาดูตามตำรา หลวงตาตายไปแล้ว ไม่ได้เห็นตัวที่พูดว้อ ๆ อยู่นี่นะ จริง ๆ

นี่ก็ได้ออกมาเทศนาว่าการสอนทั่วประเทศไทย มีหน้าซ้ำยังออกทั่วโลกอีก อินเทอร์เน็ตเดี่ยวนี่ถึงสหรัฐถึงอังกฤษถึงออสเตรเลีย นี่เขาติดตามมาแล้ว มาจากที่เขาได้ยินได้ฟังจากอินเทอร์เน็ตนี้ เขาบอกอย่างสุดสิ้นเลยนะ เรายังสะตุดใจอยู่ เขาบอกเรื่องศาสนานี้เขาหมดหวัง เขาว่างั้นเลย เขามาพูดอย่างอาจหาญเสียด้วย เขาหมดหวังมองไปที่ไหน ๆ หาความหวังไม่มี ๆ พูดง่าย ๆ ก็คือว่าจะมองดูประชาชนญาติโยมพวกเดียวกันซึ่งเป็นชาวพุทธก็เหลวไหลไปหมด จะมองเข้ามาในวัดในวาดูพระดูเณร มี

แต่หัวโล้น ๆ โกงคิ้วผ้าเหลืองคลุมหัวอยู่นั้น ข้างในเหลวไหลเป็นส่วนเป็นถ่านไปหมด ความหมายก็จะว่าอย่างนั้น นี่เราตีความหมาย

เพราะมองไปที่ไหนมันพอ ๆ กัน พอที่จะเกาะจะยึดไม่มีเลย มันก็หมดหวัง ว่า งั้นนะ แล้วก็หมดหวัง ๆ อยู่ ๆ อินเทอร์เน็ตนี่ก็มา ก็อ่านอินเทอร์เน็ตนี้ สืบถามดูว่า เป็นหนังสือของอาจารย์มหาบัว เทศนาว่าการอยู่เมืองไทย อ่านดู เอ้ ชอบกล ๆ เข้า เรื่อย ๆ แน่นหนาเข้ามาเรื่อย ๆ สุดท้ายก็ว่าความหวังนี้มีเต็มหัวใจตามเดิมแล้ว แล้ว ต้องมาที่นี้ จึงได้มาด้วยความตั้งอกตั้งใจจริง ๆ ไม่ได้มางานอื่นใด เขาว่างั้นนะ เขาตั้ง หน้ามาด้วยความสมหวังว่างั้นเถอะนะ เขามีหวังแล้วจึงมา เขาก็เอาผ้าป่ามาทอด เสร็จ เรียบร้อยแล้วเขาก็จะนิมนต์เราไปเมืองนอก

เราก็บอกเราไปไม่ได้แล้ว แก่มากแล้วไปไม่ได้ เขาก็ยังพยายามจะเอาไป เราก็ บอกว่าถ้าจะเอาไปจริง ๆ ก็ต้องทำหีบศพไว้เสียก่อนเอาไปด้วย ไปแล้วจะไม่ได้กลับมา เวลาไปไปด้วยเครื่องบิน กลับมาหีบศพจะขึ้นเครื่องบินมาถ้าจะกลับมานะ จะว่าไงจะให้ ไปหรือไปแบบนั้น เขาก็บอกไม่ไปแหละ ถ้าไม่อยากหามหีบศพกลับมาอีกเราว่างั้น จากนั้นก็ยังไม่แล้ว ไปแล้วเขายังจะซื้อตัวเครื่องบินส่งมาถวายอีก มากี่ร้อยก็จับก็ไม่มี ความหมาย ไม่ใช่ข้อตกลง อยู่กับข้อตกลงเท่านั้นเราว่า เขาก็เลยกลับไป นี่ละเรื่องราว มัน ที่เราได้สอนโลกไปก็สร้างความหวังให้คนจำนวนไม่น้อยเหมือนกัน

เพราะฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายที่ฟังอยู่ในศาลานี้ฟังให้จริงให้จังนะ อย่ามาฟังเล่น ๆ เราสอนทุกอย่างเราไม่ได้ทำเล่นนะ เวลาเล่น-เล่น แต่มีธรรมแทรกอยู่ในนั้นตลอด ที่จะมีแต่โลกล้วน ๆ นี้ไม่มี ถึงจะพูดกับเด็กกับหมูกับหมากับบะโรก็ตาม เป็นลักษณะ กิริยาท่าทางเหมือนโลก แต่ภายในมันมีแทรก ๆ ด้วยอรรถด้วยธรรมทั้งนั้นแทรกไป หมด เล่นกับสัตว์ก็มีธรรมอยู่ในนั้นแทรก ๆ นี่สอนทุกแบบทุกฉบับก็แบบเดียวกัน เพราะฉะนั้นขอให้พากันตั้งอกตั้งใจจริง ๆ อย่าเหลวไหลนะ

เวลามีชีวิตลมหายใจตัวประกันของเราที่จะขึ้นหรือจะลงยังมีอยู่นะ ตัวประกันนี้ คือชีวิต ถ้าเราแก้ตัวได้เราพลิกเรากลับได้ จะช่วยขนาดไหนก็ตาม ชั่วได้ต้องดีได้ชั้ ทำได้ ต้องแก้ได้ ถ้าทำชั่วปล่อยไปก็จมเลย เราจะเอาแงไหนให้พากันพิจารณาเสียตั้งแต่บัดนี้ เราอย่าเชื่อความอยากฝังอยู่ในหัวใจตลอดเวลาที่ยังกว่าเชื่อพระพุทธเจ้านะ พระพุทธ เจ้าก็คือธรรมอยู่ในหัวใจของเรา นี้ให้นำมายึดนำมาพิจารณา ฟังให้ดีนะฟังธรรม พระพุทธเจ้าศาสนาองค์เอก ท้องฟ้ามหาสมุทรแคบไป ธรรมธาตุนี้ครอบไปหมดเลย นี้ ละคือองค์ศาสนาที่กลายเป็นธรรมธาตุล้วน ๆ แล้วมาเป็นธรรมครอบโลกอยู่เวลานี้ เป็นของเล่นเมื่อไร

เรายังเห็นว่ามูตรว่าถูกต้องตามส้วมตามถ่านว่าดีกว่าธรรมเหล่านี้แล้ว เราก็เป็นคนหมดหวังตั้งแต่ยังมีชีวิตอยู่นี้ ไม่มีความหมายอะไรเลย พอชีวิตขาดแล้วกำแพงของความ เป็นมนุษย์ที่มองหานรกไม่เจอนี้ จะเปิดจำขึ้นมาเลย นี่กำแพงที่เวลานี้ปิดกั้นเราไม่ให้เห็นนรก ไม่ให้เห็นบาปเห็นบุญ เห็นความทุกข์ความทรมานในเมืองผี คือภพชาติของเราที่เป็นมนุษย์นี้เป็นกำแพงกั้นเอาไว้ ความรู้ความเห็นความเป็นทุกอย่างมันก็อยู่ในวงกำแพงนี้ มันไม่ทะลุออกไปนอก พอลมหายใจขาดปั๊บมันจำออกไปเลยนะ อันนี้ขาดสะบั้นจิตใจนี่จะเป็นเรื่องของเมืองผีล้วน ๆ ไปเลย ที่นี้ผิงออกเลย เอา ที่นั่นนรกมีหรือไม่มีดูเอา สายแล้วเข้าถึงแล้ว สวรรค์มีหรือไม่มีถึงแล้ว ผู้สร้างความคิดไม่ต้องบอก

กรรมดีของตัวกรรมชั่วของเจ้าของนั่นแหละ ที่จะเปิดทั้งสองอย่างให้เห็น เราอย่าไปหวังเอาผู้ใดมาบอกนะว่า นรกอยู่ตรงนั้นตรงนี้ สวรรค์อยู่เท่านั้นเท่านั้น เท่านั้น กิโลเท่านั้นกิโล อย่าไปถามนะ ให้ถามหัวใจผู้สร้างบาปสร้างบุญไว้ นี่ละผู้จะไป ผู้จะลงนรกก็ตีไปสวรรค์ก็ตี พ้นจากทุกข์ ก็คือผู้นี้เอง ให้ตัดตัวนี้ให้ตี ความคิดมันคึกมันคะนองเต็มหัวใจนะเวลานี้ ให้เอาธรรมดีเข้าไปเรื่อย ๆ เป็นน้ำดับไฟ ๆ เราจะมีทางเล็ดลอดไปได้ ต้องพยายามไม่พยายามไม่ได้ เห็นไหมพระพุทธเจ้าสลบ ๓ หนเป็นยังงี้ นั่นขนาดนั้นละ สลบ ๓ หนได้เป็นศาสดาของโลก แต่หลงตาบัวตัวเท่าหนูตั้งพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เป็นยังงี้พูดเล่นเทร่อ เอาอะไรมาอวดพี่น้องทั้งหลาย เอามาอวดทำไมไม่เกิดประโยชน์อะไร เอาความจริงออกมาพูด ใครเชื่อไม่เชื่อแล้วแต่กรรมของสัตว์ เราก็พูดเท่านั้นเอง

นี่ก็ได้สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้ว การสอนธรรมทุกชั้นทุกภูมิเราไม่ได้มีความสงสัยในการสอน ถอดออกมาจากหัวใจทุกอย่างเลยไม่สงสัย พระพุทธเจ้าก็อย่างที่ว่ามีเท่าไรพระองค์ไม่เอามาเป็นพยาน กราบไหว้ด้วยความลงใจสุดขีดเท่านั้น แต่ที่จะเอามาเป็นพยานว่าใช่ ๆ แล้วเราตถาคตรับรอง ไม่มีในหัวใจนี้ว่างั้นเลย เพราะเป็นธรรมชาติอันเดียวกัน มหาสมุทรอันเดียวกันถามกันหาอะไร ธรรมชาติอันเดียวกันถามกันหาอะไร อวัยวะของเราทั้งอวัยวะนี้มองไปที่ไหนก็เป็นอวัยวะของเรา ถามอวัยวะไหนทำไมเข้าใจไหม ในอวัยวะของเรานี้ในตัวของเราถาม อันนี้เป็นอะไร ๆ ถามหาอะไรใช่ไหม มันก็อวัยวะของเราทั่วกันไปหมดแล้วใช่ไหม มองปั๊บก็คือร่างกายของเรา ทั่วถึงแล้วแล้วถามไปหาอะไร อันนี้ก็เหมือนกันธรรมของพระพุทธเจ้าก็แบบเดียวกัน พวกกันตั้งออกตั้งใจนะ ไม่งั้นจะตายจมกันหมด

เราพูดจริง ๆ หลวงตาบัวตายแล้ว จะไม่ค่อยมีใครมาพูดอย่างนี้นะ เราพูดจริง ๆ ไม่อวด เราถอดออกจากความจริง แล้วความจริงเหล่านี้ก็ยังไม่เห็นผู้ใดที่มาเทศน์อย่างเรานี้แหละ พูดจริง ๆ ไม่อวด ว่างั้นเลย เทศน์ด้วยความรู้ความเห็นจริง ๆ พระพุทธ

เจ้าสอนแบบไหน เรามีภูมิขนาดไหนตามภูมิของเรา ภูมิหนูก็ตาม ภูมิแมวกก็ตาม เราก็สอนไปเต็มภูมิของเราอย่างนี้ เราไม่ไปหยิบยืมพระพุทธเจ้าอะไรมา ความเต็มเม็ดเต็มหน่วยในภูมิวิชาของตนเต็มด้วยกันทุกคน นำภูมิวิชาของเจ้าของออกสอนเต็มกำลังความสามารถเท่านั้นเอง ธรรมของพุทธเจ้าเป็นธรรมพระพุทธเจ้าเลิศเลอมาตลอดครอบโลกธาตุอยู่แล้ว เราไปสงสัยธรรมท่านหาอะไร

ให้ตั้งอกตั้งใจนะ มันจะตายจมทิ้งเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไรนะ เราอยู่ในโลกก็อยู่อย่างนี้แหละเรา หมุนตัว ๆ สำหรับหัวใจเรามันไม่มีอะไร ก็บอกตรง ๆ จะพูดทุกสิ่งทุกอย่างในแง่หนักแง่เบา อย่างที่ออกทางอินเตอร์เน็ตนี้ พูดนี้มันติดอยู่นั้น พอกำลังพูดว้อ ๆ กำลังเทศน์หมุนตัว ๆ เตี้ยวไอ้ปุกก็ก็มา เทอ ไอ้ปุกก็ก็มาเทรอ ขึ้นแล้วติดเทปแล้วเข้าใจใหม่ สักเตี้ยวไอ้หยองมา ไอ้หยองมาเทรอ กำลังเทศน์อยู่ติดเทปแล้วที่นี้ไอ้หยองไอ้ปุกก็ไอ้หมี เลยออกทั่วโลกนะเตี้ยวนี้ เวทีไอ้ปุกก็ไอ้หมีไปหมดละเตี้ยวนี้ เวลาไปกับหมามันก็ไปกับหมา แล้วพลิกมานี้ไปทางนี้ พลิกทางนี้ไปทางนี้เรื่อย นี้ใครจะมาถือสากับเรา เราไม่ถืออะไรกับใคร พอพูดแล้วหายพับ ๆ เหมือนนกบินไปบนอากาศไม่มีร่องรอยเลย

ธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนั้นนะ ไม่มีร่องรอยที่โลกจะไปยึดไปถือเอามาขยี้ขยำได้ ไม่มีทาง ขยี้ขยำก็มีแต่เขาเองขยี้ขยำเอง เจ้าของมาขยี้ขยำก็เป็นมือเจ้าของเอง ชี้ก็ชี้เจ้าของเอง เอามาตมก็จมูกเจ้าของเอง มันขาดทุนสูญดอกอยู่ในนั้นแหละ ท่านจะมอดมอะไรกับพวกเรา ท่านไม่ใช่ถึงขยะนี่นะ พวกเรามันพวกถึงขยะ ดมถึงขยะทั้งนั้น วันนี้ท่านพูดคุณะ วันนี้ท่านพูดเต็ดนะ วันนี้ท่านพูดอย่างนี้เอาไปขยี้ขยำกันพวกบ้าไม่เลิกเราอยากว่า เข้าใจใหม่พวกบ้าไม่เลิกว่าอย่างนั้นพอดี นี่แหละลูกศิษย์หลงตา บ้านี้แหละพวกบ้าไม่เลิก ที่อื่นเราไม่ว่าให้เขาแหละ เขาอาจบ้าเก่งกว่านี้ก็ได้ เอาเสียบ้างซิเข้าใจใหม่ อย่างมาว่าแต่ลูกศิษย์หลงตาบ๊วว่าบ้า เขายังเก่งกว่านี้มีเยอะนะ ตั้งแต่เราสอนให้แก่บ้ามันยังฝืนเป็นบ้าอยู่ ไอ้พวกไม่มีใครสอนก็เลยยิ่งบ้าใหญ่เข้าใจใหม่ เอาอย่างนี้ พอเข้าใจแล้วเทรอ เอาละพอเหนื่อยแล้ว

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd